

Guillem August Tell i Lafont

Coneixedor expert del Dret català i familiaritzat amb els estudis del Dret romà, bon coneixedor de diverses legislacions modernes, particularment de França i d'Alemanya, i en possessió d'una ampla cultura general, estava el Sr. Tell molt ben dotat com a escriptor jurídic, i es caracteritzà pel to científic de les seves publicacions. Ja des de jove revelà les seves aptituds en aquest ordre amb una monografia que publicà en 1887, *Notas sobre la teoria de los Estatutos en la antigua Jurisprudencia Catalana*, en la qual va saber recopilar i comentar atinadament la doctrina dels nostres autors antics sobre matèria tan interessant, fins llavors desconeguda pels moderns conreadors del nostre Dret.

Amb la seva publicació sobre el Dret immobiliari i el Registre de la Propietat a Alemanya i amb la que té per títol *El Registro de la Propiedad en Egipto en la época romana* palesà els seus grans coneixements de Dret immobiliari. És de remarcar també particularment el notable treball sobre *Emfiteusi* que formà part del cicle de Conferències donades a l'Acadèmia de Jurisprudència de Barcelona en 1912 i que valgué al Sr. Tell la reputació d'ésser un dels juriconsults més entesos en la matèria.

Tal era el prestigi aconseguit pel Sr. Tell, com a escriptor jurídic, que l'esmentada Acadèmia de Jurisprudència el va elegir president en 1913. El discurs que en la sessió inaugural del curs de 1913-1914 llegí en la dita corporació, intitulat *Un siglo de escuela histórica*, és un treball verament remarcable.

Altres dels aspectes interessants de la personalitat del Sr. Tell i Lafont era el de literat català; com a tal meregué per les seves composicions mètriques, premiades als Jocs Florals de Barcelona, el títol poètic de Mestre en Gay Saber.

Les principals dades biogràfiques del Sr. Tell i Lafont són les següents: Nat a Barcelona el dia 1 de desembre de 1861, es llicencià en Dret a la Facultat de Barcelona en 1881; obtingué per oposició, en 1884, el càrrec d'oficial de secretaria de la Diputació provincial; guanyà en 1890, també per oposició, una notaria de la llavors vila de Gràcia; notari de Barcelona des de 1895. Morí cristianament el 6 d'agost de 1929. — F. V. T.

Félix Pasquier

Nascut a París en el mes d'octubre de 1846 i mort a Toulouse el dia 6 de novembre de 1929, aquest il·lustre arxiver va distingir-se notablement pels seus treballs sobre el dret consuetudinari, la història i l'arqueologia del Migdia francès.

També la història jurídica catalana i particularment el tema del dret històric d'Andorra reberen aportacions interessants d'aquest infatigable historiador, qui durant els anys passats a Foix (1874-1895) com arxiver de l'Ariège, i després en la seva estada a Toulouse, on residí fins a la seva mort, féu incessants recerques sobre temes d'història i arqueologia meridionals. De 1895 fins a 1921, data de la seva jubilació, dirigí l'Arxiu del departament de la Haute-Garonne, a Toulouse.

Molt important és la publicació que M. Pasquier va fer en 1921 del *Cartulaire de Mirepoix*, en dos grossos volums, que contenen dades interessants amb relació al nostre país. Uns anys abans havia publicat en els *Annales du Midi* (1918) un article d'interès per la història de la casa comtal barcelonesa intitulat: *Vente du château de Castelviel de Rosanes en 1023 par Berenger, comte de Barcelone*. Per aquell mateix temps, en 1919, va publicar també en les «Mémoires de l'Académie de Toulouse» un estudi sobre *La question d'Andorre au XIIIe et au XIXe siècles*, en el qual va donar una nova edició del text llatí del pariatge andorrà de 1278 acompanyant-lo d'una traducció catalana antiga del dit document. Respecte Andorra, M. Pasquier s'havia ja distingit anys abans, en 1897, per l'excel·lent article sobre la falsa carta d'Andorra atribuïda a Carlemany, de la que va demostrar plenament que és un apòcrif. El títol del seu notable treball de crítica diplomàtica és: *Charte fausse de l'organisation de l'Andorre sous Charlemagne*.

Deixem d'esmentar aquí una considerable bibliografia menys directament relacionada amb el nostre país. Senyalem, però, encara l'edició de les *Chroniques romanes des comtes de Foix*, feta en 1892 per M. Pasquier en col·laboració amb M. Henri Courteault. — F. V. T.